

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acest'a va esî de trei ori pe luna, in 10. 20. 30-adî pone la regulare; ca sâ pone acilea: Martisér'a. — Prenumeratul nile se primescu in tôte dîtele.

Pretiul pentru Ostrunguri'a: pre anu lunii 1 fl. 50 cr. era pentru strainetate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu trilunii 2 fl. in v. a.

Tôte rodieniele si banii de prenumerătire sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului: Aradu, strad'a Teleki, nrul 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30. cr. tace timbrale. Unu exemplar costă 15 cr. si se poate cumpăra in librari'a lui M. Klein Jun din Aradu.

O privire preste globulu Ungariei.

I.

Prin negur'a tierei mele,
Ce nici candu se risipesc,
Se ivira nesce stele
Cu codi si aripi de pesce,
Ce innóta 'n lungu somnu dulce,
Ca dlu'a sà nu le-apuce!
Plecati facia la pamentu
De stéu'a ce sbóra 'n ventu!

II.

In o lunga letargia
Statu-ai multu tu tiér'a mea,
Vécuri multe, ani o mília,
Totu altii te stapaniá;
Dér acum'a, mundra tiéra,
Ceriulu ti s'a 'ntunecatu
Si ti-a venitu tempulu éra
La plansu si ingenunchiatu . . .
Mostene, facia 'n pamentu
Ti-o pléca de cei din ventu!

III.

Mai avutu-ai tu dreptate
Mai multu de-o mília de ani,
Precumu ai adi strâmbâtate,
Precumu nu ai astadi bani?
Nu, de candu tieni tu a-minte,
Asie bine n'ai avutu
Si neci de acum 'nainte
Nu speră ce-va mai multu;
Ci-ti da facia la pamentu
De stéu'a ce sbóra 'n ventu!

IV.
Mai vediutu-ai tiér'a mea
Osti mundre, invingatórie,
Cucerindu totu ce vedea,
Reesindu triumfatórie,
Precumu stéu'a, ce-ti lucesce,
Ti-a croit u in acestu anu
O armata, ce lovesce
Pre celu Novi-bazaranu? —
Pléca-te deci si te 'nchina
La stéu'a fôre lumina!

V.

Mai vediutu-ai dieta mundra,
Precumu ai la Pute-a-pesce,
Dieta mundra si flamenda,
Ce percurge unguresce,
Si carea, cu fala mare
Imparte indrepatatire,
Pace, bine, la ori care! —
— Este cà-oru esitu din fire ? . .

* * *

Pléca-te deci si te 'nchina
La stéu'a fôre lumina!

Sfregoiulu.

— Umorescu. —

(Finea.)

A-ei eu me 'ndepartai. Deci nu scin, că ce a mai vorbitu.
Dupa dône luni, éca ce se intempla.

Era séra. La vecinulu meu Pamfilie, Pamfilie și Ioanu běu sì se veseliau. Eu din intemplare éra me sgodii pe a-colea.

Si intre altele audii:

— Frate, a-poi tu tóte le ispravisi dupa dragulu animei mele, — dicea Ioanu.

„Cătu am potutu: am făcutu,” — respunse Pamfilie.

— Aa, „fórtă“ multu, sì tare bine ai facutu. Mài, tu nu esci omu, ci angeru!

„A-poi măcaru sà fiu sì angeru, déca adeca sì asiá angeru cu mustetie se afla undeva. — Inse acum sà te mai invetiu un'a. Sfant'a scripture intr'unu locu milosu asià dice: „La boulu trieratoriu sà nu i se lege gur'a!“ Auditu-ai?!”

— Auditu. Dér nu sciu, cù unde sà folosescu invotiatu' a acést'a frumósă.

„Éca a-ci. Vedi politi'a (cambiu) acést'a?“

— Vedu-o.

„De 2000 florini — suna.“

— A-poi?

„Subscrive-o, ca acceptantu!“

— Vai, boulu sfintei scripturi; d'a-poi cù aceste m'au mancatu pre mine. Si acum sì tu inea — . Altum, noi inca n'am sceratu, si prin urmare — neci n'ai potutu trierá.

„Inse voiu trierá cu ajutoriulu — . N'avé grige: subscrive-o numai.“

— A-poi cù haidi de; totu un'a mi e acum'a: déca va fi bine de mine, neci de tine sà nu fia ren; cù-ci meriti sà-ti fia capulu auritu si pe d'in launtru si pe din a-fore, si sà-ti fia pusa mintea in — muratóre!

Sì Ioanu subscrise politi'a.

A-poi se inbracisără, se pupara, si éra se pusera la veselia.

Cam la dousprediece óre esira sì mersera, — cù unde? numai mai tardiu afrai, de la vecinulu Pamfilie.

Pamfilie, — dupa multa rugare, si amenitiandu-me, cù me pusca, déca gramusdezu ceva cătră cineva, — mi spuse:

„Erá fórtă intunerecu, nóptea la dousprediece óre — . Dér inse cunosci Dta pre Solomonu Baumann? pre spahfi'a din A . . . ? pre jidovulu celu bogatu?“

— Ba.

„Cu atâta mai bine. Altu-cum . . . , inse haid' pe rôndu. La acestu Solomonu ne-am dusu in nóptea ceea intunecosa, la dousprediece óre. Ajungendu noi a-colo: fluerai eu un'a. La acést'a indată se deschise o ferestra, ce erá d'a-supra capului nostru in etagiulu antaiu; si se aterna de pariete o scara de fune. Pamfilic se mărăcă pe scara, si pe ferestră aceea intră in chilia. Nu peste multu éra se cobori; cătu cù elu se cobori si o mohundétia. — Acum sà ve pórte Ddieu in pace pe cărările vóstre, — le poftii eu. — Aminu mi-stop-tira ei. Si a-poi Ioanu si mohundétia o luara intr'o parte, si eu intr'alt'a; si ne perdurâmu la intunereculu noptii. Mane-di pre Solomonu l'a lovitu gut'a si a cim-nitu; pre Solomonóia numai lesinarea a trantitudo — vediendu-si pagub'a cea mare si nereparabila. — Aceum Ioanu e spahfi'a in A. Cù-ci mohundétia ceea, cu care elu s'a indepartatu in nóptea ecce intunecosa de atunci, a fostu unic'a si préfrumós'a feta a lui Solomonu, pre care noi am furat'o, si Ioanu a fugit cu ea, si ca cu elu. Dér sà nu spuni cuiva ceva; cù-ci — — !“

— Dér celea douse mii de florini? cambiul?!

— De unde seii tu asta?“

— Eu acum tóte le sciu.

„Hm, ho! Asiadéra . . . cambiul acel'a e la diabolulu, dér miele le-am datu pe camata . . . Dér cunosci revolverulu meu celu cu optu focuri?“

— Cunoscu-lu smei, sà-i aiba folosulu! — — —

* * *

Acum nu sciu ce sà facu, cù: dc denuntiezu pre Pamfilie, — elu — sfantulu sfintiloru — me impusca; si de-lu lasu: Solomonu me maneca; cù-ci sà seiti: Solomonu in tóta nóptea, pe la mediulu noptii vine la mine, ca **strigoiu**, c'unu barbocu — cătu o grapa de spini, c'unu limbocu lungu si rosu, ca foculu; si-mi clientenesce din nesce dinti cătu ai smeiloru; si me róga si me amenintia, ca eu sà-i furu 'n a-poi cele douse mii de la Pamfilie.

. . . Haidati dragi crestini,
Sà-lu ardemu cu spini . . . !

p. h. c.

La tiér'a ungurésca.

O seraca tiéra ungurésca,
Fericie mai esci tu intre tieri,
Cù tu ai cin' sà te jafuésca
De bani, onore, creditu sì-averi:

Unu Váradi, Zichi si-unu Tus'a
Te vendu pre tine la judani;
A-poi noi ne potemu dà cu rait'a 'n sus'a,
Ne potemu bate cu capulu de bolovani . . .

Tu, pentru care noi ni dàmu viéti'a, sange
si averi,
Ai ajunsu a fi marfa de specula unoru geschäftari d'in ministeriu.

TIBULU.

Parafrase din poporu.

Nesce flacăi din satu, intr'o di de sănta Domineca, se dusera pe vedere la o feta de măritu.

— Buna sér'a! feta mare.

— Multiamu Dvóstre!

— D'a-poi cum? singura te afili?

— Singura.

— Unde ti-e tatâlu teu?

— S'a dusu la padure cu lemne uscate dupa lemne verdi . . .

— Audi tu a-ci vorba! Ce dice: s'a dusu la padure cu lemne uscate dupa lemne verdi . . .

— Asiè.

— D'a-poi mà-ta?

— Mam'a s'a dusu in satu, sà plangă imprumutu . . .

— E ha! déra acést'a ce-o sà fia?

— Asiè precum vi-am spusu-o.

— Dér du-te dupa ea, sà vina dreptu a-casa.

— Ba, cù dreptu nu va veni, cù-ci atunci va intârdie, ci va ocoli pe cai strembe, si va sosi mai curendu . . .

— Déra ast'a cum pôte sà fia: ca cineva pe drumulu dreptu sà intardie; éra incungurandu, sà ajunga mai curendu?!

— Nu e lucru de miratu; adeverulu vi-am grăit.

* * *

Flăcăii, impluti cu intele de o gróza óre-care, dupa respunsurile fetei, se indepartara. Dupa aceea, dile intregi totu si-bateau capulu despre: ce intielesu potu sà aiba vorbele fetei? dér nu mai ghicira.

Si-pusera a-poi in gandu sà mérga la pop'a si la dascălulu din satu, ca la ómeni cu carte, ca sà li tălmăcésea cuvintele fetei.

Esti'a incepura a se inholbă unulu cât'ră altulu, si-frecara fruntea incretita, luara a-poi a mana de pe grind'a casei Céslovulu, — Psaltirea, — Calindariulu celu intocmitu pe 100. de ani, — Visulu Maiciei Pre-este, — Alisandri'a, — Isopu — si Pascali'a, cu unu cuventu tóta bibliotec'a, ce o aveau, si se ocosira, dér se ocosira, si in urmatotu nu gasira intielesulu ascunsu a celor vorbe.

„Lasa pe noi“ — disera cărturarii satului, — că o sà mergemu intr'o di de sant'a Vinere la orasiu, si vomu intrebá a-colo pre dascălii cei mari, séu cum sà dieu: pre profesori. Acei'a trebue sà scie.

Soroculu cerutu li s'a datu. Dér neci dascălii cei mari nu ghicira.

Acum s'a dusu vestea pone la imperatia.

Imperatulu, ca toti ómenii, inca voiá sà seie intielesulu vorbeloru fetei, cari facura asiè mare svonu prin tiéra.

Deci imperatulu a datu de scire prin tiér'a intréga: că celu ce pone la unu anumitu timpu va află intielesulu vorbeloru fetei de marit, va capetă pre fét'a lui de socia si diumetate din imperatia, ca zestre.

Firesce, că prin acésta insciintiare se facù mare ferbere in căpătinele ómeniloru, si mai alesu in a le filosofiloru celor cu capu mare

Dér éta soroculu trecù, si nu se află nime, ca sà deslege ghicitur'a, fore numai singuru unu purcariu prostu

„Am venit, Ináltiate imperate, ca sà-ti dau deslegarea ce ai cerutu.“

Imperatulu adunà in data svatu mare si purcariulu celu prostu dise:

„Tatălu s'a dusu la padure cu lemne uscate dupa lemne verdi.“ Nu e náróda fét'a care a disu aceste vorbe, că-ei lemnelor uscate sunt — — *carulu*, cu care s'u dusu la padure dupa lemne verdi. A-poi a mai disu fét'a: „Mam'a s'a dusu in satu, sà planga imprumutu.“ Dér, Ddieu, că imprumutu, fiindu-că s'a dusu sà planga in satu *a-supr'a unui mortu*, ca a-poi morindu ea, si némirile acelui mortu sà vina la dens'a sà planga *a-supr'a ei*. — Nu e ast'a a plange imprumutu? — Si a-poi a mai disu fét'a cea de mărítu: „Mam'a dreptu nu va veni, că-ci atunci va intardie, ci va ocoli pe căi strembe, si va sosi mai curendu.“ Asiè este; că-ci ea sà vina dreptu a-casa, ar trebui sà o iee preste gradini, dér suindu si coborindu gardurile, firesce că ar intardie, pone candu ocolindu *pe căile batute* ar sosi multu mai curendu.“ —

Aceste respunsuri date pe intielesu curatusi pre imperatulu si pre toti sfetnicii lui i-au multiumit, si cu bucuria si mult'a veselia i-au implutu. Dér

vediendi imperatulu, că celu ce a facutu bunele deslegări, nu este ceva omu alesu, ci unu purcariu serântocu, socotî se schimbe pretiulu deslegării in bani căti va cere.

— Ei, acum, norocosule, căti bani poftesci sà ti-dau, pentru că ai avutu asjè buna minte, de ai nimeritu intielesulu vorbeloru ciudate?!

„Nu poftescu, Ináltiate imperate, neci unu banu, ci numai cinstea ce s'a vestit“

— Bine, bine, dér — — —

„Sà me ierti, Ináltiate imperate, dér si imperatulu ar trebuí sà-si tienă vorb'a, si sà-mi dee ce a făgăduitu ! Alteum judece cinstitii boieri si luminati sfetwici ai tierii, ce sunt adunati a-ci: déca am séu n'am dreptu?!

Aceste audite, imperatulu nu avu in cătrău, sfetnicii lui asemene; deci hotarira a dá dreptate purcariului.

* * *

Si din acelu céusu purcariulu satescu se facù ginere la imperatulu si ajunse asemene domnu si stăpanu preste diumetate din intrég'a imperatia.

— Pote fi, că si adi traiesce si stăpanesce.
De cumva voiti, Dvostre ispititi!

M. V. S.

Tand'a si Mand'a.

T. Auditu-ai, mài, că „Gur'a-satului“ de la tómna in colo se muta la Gherl'a?

M. Auditu-am asiè ceva.

T. Si óre de ce?

M. D'-apoi pentru că la Gherl'a *su-cei multi „blăstemăti“* . . . si de a-colo va potè fi si mai dracosu, de cum este. (§.)

Trénc'a si Flénc'a.

T. Ah tu, prósto, cum de ai vorbitu ieri la mésa de *ingrasiarea porciloru*. Nu scii, că asiè ce-va e forte fore bunu-tonu.

F. A-poi déca erá vorba tocmai de porci.

T. Atunci in data sà fii intorsu discursulu, si sà fii continuatu a vorb'i incai de — *friptura de purcelu* . . . Asiè ce-va mai iertá si bunu-tonulu celu finu.

De-a le fisfetului din Gherl'a.

Cumcă fisfetulu din Gherl'a este pusu mai mare preste toti fetii (erâsnicii) d'in Ardélu, toti ómenii o sciu, și cumcă elu are putere, data prin diploma, de a visitá tóte basericelle, și unde va aflá nematurata să mature elu, éra unde va aflá funiile de la clopotate innodate să le desnode, și unde va aflá luminarele și candelabrele unse cu céra și seu, să le curatíe elu, asemenea și retielele de pangeni de prin basericci și cuiburile de buhe de prin amvóne. A-fore de aceste mai are elu putere de a fi post'a clericilor și a portá corespondentia intre acesti'a și fetele popiloru de pe sate, in calitatea acést'a unde afla vr'o féta nepestenata și cu cas'a nematurata are puterea: să o peptene elu și să-i mature in casa, éra pentru ostanéla să pretinda căte-o óla de lapte acru și o strugea de malaiu. Éra déca acést'a remuneratia nu o ar capetá, atunci are totu dreptulu să ponosluésca pe acea féta la crelicii din Gherl'a și Blasíu, ca să nu o petiesca nici unulu; și altele de aceste.

Nu de multu totu acestu fisfetu a mai capetatu o diploma intarita cu unu pecetu de unsore de la socaciulu seminarialu din Gherl'a și cu iscalituru'mágàrariului, care cara cu duoi mágari apa dela Sipotu clericilor din Blasíu, prin care diploma este imputernicitu, ca candu vladiculu Sabáu va mai vorbi *latinesce* și *unguresce*, elu să-i talmacésea horb'a pe romanesce, și candu Sabáulu va mai eroi ceva pe unguréla, să-lu insinue la „Gur'a-satului“, și de n'ar mai voi să predice in limb'a romana, să predice fisfetulu in loculu lui. Vomu vedè déra cătu mai curendu relatibile fisfetului inaintatu prin acést'a la rangulu de fisvladica, fire-ar să nu le vedem!

Anecdota istorica.

Archiepiscopulu romano-catolicu din Cálaci'a, Bartacoviciu, facendu o preamblare, conveni cu unu tiganu betranu și orbu de diumetate, care vediendu-lu ii cerú, să-si faca cu elu mila și pomana și să-i dee ce-va de ajutoriu.

Archipàstoriulu betranu luandu la ochi pre certoriu și párù ea cum l'ar fi vediatu unde-va. In urma ilu intrebă: Cum te numesci?

— Danila Szelepcényi.

— Seii tu, — disse prelatulu basericeseu, — că noi amu avutu unu primat cu mare renume, care inca se chiamà Szelepcényi? . . .

— O, domnule milostive, — response tiganulu falosu — déca eu am fostu ahel'a! . . .

(Se observéza, că căpeten'i'a bandei de musica tiganésca inca se dice primat seu primasiu!)

O féta de maritu.

In Síri'a cea vestita,
Séu Világos poreclita,
Unu plugariu tare cinsti
Are-o féta de maritu;
Sí, fiindu-cà e crescuta;
Preste zo trecuta,
Ar voi s'o dee'n satu
Dupa vr'unu june bogatu.

Féta inse-e invetiata
De matusi'a ei s'reata:
De Mariuti'a lui Dubasiu,
Cea cu dinti de epurasiu,
Care-i dice ne'ncetatu:
— „Sà nu te măriti in satu
Dupa plugariu ne 'nvietiatiu,
Cà tu esci féta alésa,
Sí poti fi protopopésa“! . . .

— „Bine dici matusi'a mea
Cà eu te voiu asculta,
Sí nu me voiu maritá
Pon' ce nu-mi voiu capetá:
Unu fetioru tare 'nvietiatiu,
Care optu scoli a gatatu;
Dér sà fia și clericu, —
Alt-cum n'ajunge nemicu . . .

„La draculu dér voi opinci,
Cà eu mergu dupa clericu,
Sá me facu protopopésa,
Cà sunt féta tare-alésa;
Sí de asta-di inainte
Am sà fiu de mare cinste.
Voiu invetiá și nemtiesce,
Sá nu mai vorbescu „prostesce“! . . .

No! Domniloru teologi
Absoluti și filosofi,
De voiti a ve 'nsorá:
Veniti pon' la Síri'a,
Cà gasiti féta alésa,
Sá o faceti de mirésa;
Zestre, capetati o *suta*,
Sí de socia o — sluta! !

Acést'a vi-o recomenda cu tóta caldur'a animei:

Strolea lui Nahoada,
petitoriu de — juni.

De pe la cas'a satului.

Dlui Z. P. in A. — Nrri 12. 13. nu sunt din triluniulu alu III-le ci din celu alu II-le. Dér cu tóte aceste ti i-am tramis, fiindu-cà i-ai cerutu expressu. Nrulu 18. erá dejá pe cale. Ceea promisa o asceptu cătu mai in graba.

Dlui N. S. in S. — Afu, că DTa ai vénă de umoru. Deçi buenrosu te voiu vedè intre colaboratorii de la acésta fóia. Fia abonamentulu pre diumetate, precum mi-lu ceru, cu tóte că „agentulu“, care ti va fi fostu vorbitu astfeliu, a facutu-o fóre scirea mea.

Amucului F. H. L.D. — S'a scrisu și s'a regulatu. Resalutare!